

РЕЦЕНЗІЯ

доктора економічних наук, доцента,
професора кафедри фінансів ім. С. І. Юрія
Західноукраїнського національного університету

Малиняка Богдана Степановича

на дисертаційну роботу **Дем'янишина Василя Васильовича**
на тему «Формування і використання фінансових ресурсів бюджетних
установ», яка подана до разової спеціалізованої вченої ради у
Західноукраїнському національному університеті на здобуття наукового
ступеня доктора філософії в галузі знань 07 «Управління та адміністрування»
за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»

Актуальність теми дисертації

Публічні фінансові ресурси є об'єктивно необхідною умовою процесу суспільного відтворення на всіх його стадіях і в усіх формах. Джерелом публічних фінансових ресурсів є ВВП. З трансформацією вартості ВВП у відповідні фонди, останні здійснюють активний вплив на відтворювальні процеси і є складовою фінансового механізму держави. Фінансові ресурси є матеріальними носіями фінансових відносин, тому використання цього поняття дає змогу точніше визначати об'єкт фінансового прогнозування і за його допомогою обґрунтувати форми і методи впливу фінансів на соціально-економічні процеси. Визначення місця і ролі публічних фінансових ресурсів у відтворювальних процесах можливе лише за умови належного їхнього теоретичного обґрунтування як економічного поняття.

З урахуванням критеріїв трактування цього поняття (їхнього змісту, джерел формування, форми вияву, цільового призначення) під публічними фінансовими ресурсами у вітчизняній науці і практиці розуміють сукупність грошових фондів, створених у процесі розподілу і перерозподілу ВВП для забезпечення функціонування публічного сектору економіки та задоволення інших суспільних потреб в частині надання суспільних благ.

Публічні фінансові ресурси у тісному зв'язку з вартісною структурою ВВП мають важливе теоретичне й практичне значення. По-перше, уможлиблюється визначення рівня використання публічних фінансів у розподільчих процесах і на цій основі – характеристики функціонування фінансового механізму. По-друге, розширюється інформаційна база для розроблення показників ефективності та основних напрямів удосконалення фінансових методів її підвищення в усіх суб'єктів публічних фінансових відносин. По-третє, на стадії розподілу публічні фінансові ресурси набувають самостійної форми і зумовлюють появу своїх специфічних понять, інструментів, важелів, що регулюють процес створення грошових фондів, їх розподіл, перерозподіл і використання.

Публічні фінансові ресурси займають більше половини ВВП України, що свідчить про високий рівень його централізації в руках держави. Процес формування і використання публічних фінансових ресурсів здійснюється за допомогою розпорядників бюджетних коштів усіх рівнів. Головні розпорядники коштів отримують ці ресурси для фінансування своєї установи і для всіх розпорядників коштів нижчого рівня, які спрямовують фінансові ресурси для виконання функціональних обов'язків щодо надання суспільних благ. З огляду на це, ефективність використання публічних фінансових ресурсів країни залежить від якості управління фінансовими ресурсами кожної бюджетної установи.

Великі обсяги публічних фінансових ресурсів, російсько-українська війна, недосконалість фінансового законодавства стосовно формування і використання фінансових ресурсів, значні обмеження прав і можливостей розпорядників бюджетних коштів та шляхів їхньої диверсифікації створюють значні проблеми у формуванні і використанні фінансових ресурсів бюджетних установ. Крім цього, відсутні єдині погляди на концептуальні положення публічних фінансових ресурсів, окремі теоретичні підходи не співпадають з практикою, практичні дії керівників в окремих випадках є теоретично необґрунтованими. Ці, та інші проблеми свідчать, що обрана здобувачем тема дисертації є своєчасною, актуальною та спрямованою на виконання важливих теоретичних і практичних фінансових питань.

Оцінка обґрунтованості наукових результатів дисертації, їх достовірності та новизни

Наукова новизна результатів дисертаційної роботи полягає у такому:

1. Здобувач удосконалив визначення фінансових ресурсів бюджетних установ як сукупність їхніх грошових фондів, котрі формуються і використовуються у процесі вхідних та вихідних фінансових потоків цих установ при розподілі і перерозподілі ВВП, відображаються у доходах і видатках бюджетних установ з метою забезпечення надання усім споживачам суспільних послуг. На думку автора, на відміну від інших ресурсів вони наділені такими ознаками: повна приналежність державі в особі органів державної влади, державного управління і місцевого самоврядування; державно-правове регулювання процесів формування, розподілу і використання; строго цільове призначення; односторонній рух вартості при формуванні і використанні; мобільність; масштабність; динамічність; постійне здійснення кругообороту; підконтрольність з боку держави. Це дало змогу виокремити фінансові ресурси бюджетних установ від багатьох інших грошових ресурсів.

2. В результаті дослідження галузевих та функціональних особливостей бюджетних установ автор удосконалив трактування фінансового механізму цих установ: за сутністю – як особливої сфери розподільчих відносин, яка охоплює процес розподілу і перерозподілу ВВП з метою формування і використання грошових фондів бюджетних установ; за явищем – як сукупності грошових потоків, які супроводжують процес формування, розподілу і використання фінансових ресурсів бюджетних установ; за змістом – як сукупності конкретних методів, форм, важелів, інструментів, стимулів та санкцій, котрі дають змогу забезпечити своєчасну мобілізацію та ефективне використання фінансових ресурсів бюджетних установ; за формою – як способів та прийомів наповнення доходів, розподілу і спрямування видатків, визначених кошторисами бюджетних установ. Такий підхід дав автору змогу акцентувати увагу на кожному елементі цього механізму, визначати напрями його вдосконалення та посилення впливу для досягнення стратегічних цілей бюджетної установи.

3. Здобувач запропонував удосконалити науково-теоретичні підходи до тлумачення управління фінансовими ресурсами бюджетних установ: у теоретичному відношенні як цілеспрямованого впливу суб'єктів управління, якими є органи управління фінансовими ресурсами на об'єкт, яким є фінансові ресурси бюджетних установ з метою його стабілізації, розвитку та досягнення стратегічних завдань бюджетних установ; у практичному аспекті – як сукупності взаємопов'язаних між собою управлінських дій (функцій), прийомів, форм, методів, інструментів, важелів, спрямованих на керування фінансовими потоками у державному секторі, державними фінансовими ресурсами, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ з метою досягнення стратегічних цілей та якісного виконання бюджетними установами покладених на них функцій. Це дало змогу автору поєднати теоретичні і практичні підходи до управління фінансовими ресурсами та сприяти підвищенню ефективності управління ними.

4. У результаті наукового дослідження набули подальшого розвитку науково-методологічні підходи до управління фінансовими ресурсами бюджетних установ в частині запровадження спеціалізованого аутсорсингу, який передбачає рекрутинг допоміжного персоналу, ведення окремих вузькопрофільних робіт, не пов'язаних з виконанням основних функцій (наприклад облік, цифровізація, юридичний супровід тощо), що сприятиме зменшенню поточних видатків та економії фінансових ресурсів бюджетних установ.

5. Дисертант розвинув науково-практичні підходи до використання механізму державно-приватного партнерства у фінансовому забезпеченні суспільних потреб шляхом об'єднання фінансових ресурсів для реалізації конкретних проєктів розвитку чи роботи тієї чи іншої бюджетної установи на основі розподілу ризиків, рівня відповідальності, отримання вигод, що є результатом взаємовигідної співпраці. Такий підхід дає змогу налагодити взаємодію між менеджерами бюджетних установ та структурними підрозділами компаній, які відповідають за виконання програм корпоративної відповідальності. В кінцевому підсумку це сприятиме залученню додаткових

фінансових ресурсів бюджетних установ для надання споживачам якісних суспільних послуг.

6. Заслужують на увагу розвинуті у дисертації науково-методичні підходи до прогнозування власних надходжень бюджетних установ з використанням регресійної моделі, у якій прогнози інтерпретуються як оцінка загальної тенденції за умов збереження наявних трендів. Це дає змогу формалізувати динаміку власних надходжень бюджетних установ у вигляді кількісних трендів та отримати прогнозні оцінки, що можуть використовуватися для обґрунтування сценаріїв розвитку бюджетної системи та оцінки фінансової стійкості державного і місцевих бюджетів у середньостроковій перспективі.

Достовірність наукових результатів забезпечується використанням сучасної методології фінансової науки. Теоретичну основу складають висновки й узагальнення вітчизняної фінансової науки, концептуальні положення економічної теорії, напрацювання вчених з економіки і фінансів. З метою дослідження категоріального апарату для розроблення концептуальних підходів до проблеми наукового дослідження використано діалектичні, метафізичні, інституціональні, гносеологічні та логічні методи, основне місце серед яких відведено законам і категоріям діалектики. Пояснення фінансових категорій і понять побудовано на формально-логічних методах, зокрема з використанням: аналізу та синтезу, індукції й дедукції, абстрагування, узагальнення, аналогії, теоретичного моделювання. При дослідженні питань фінансової практики, пов'язаної з формуванням та використанням фінансових ресурсів бюджетних установ використано такі методи емпіричних досліджень: спостереження, вимірювання, емпіричного опису, порівняння, статистичні і математичні методи. При науковому аналізі проблем мобілізації, розподілу та контролю фінансових ресурсів застосовано методи формалізації, сходження від абстрактного до конкретного і від конкретного до абстрактного. У процесі дослідження широко використано системно-функціональний, комплексний, функціонально-структурний методи, які дали змогу пояснити більшість фінансових явищ і процесів.

Інформаційно-нормативну базу наукового дослідження формують Конституція України, Бюджетний кодекс України, закони та інші нормативні акти України, аналітичні дані Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України, Державної аудиторської служби України, Рахункової палати України, Державної служби статистики України, наукові розробки та звіти науково-дослідних установ, рекомендації експертів з питань економічного розвитку країни, практичні дані місцевих фінансових органів.

Наукові дослідження були виконані здобувачем на кафедрі фінансів ім. С. І. Юрія Західноукраїнського національного університету у 2024 році – у науковому дослідженні, яке виконувалось в межах госпдоговірної тематики за договором №Ф-26-2024 на надання науково-професійних послуг з Трибухівською сільською радою «Наукове консультування щодо удосконалення інституційного забезпечення розроблення та реалізації бюджетної політики в територіальній громаді».

Отже, в дисертаційній роботі поставлена мета – узагальнення й поглиблення теоретико-методологічних підходів і розроблення практичних рекомендацій щодо модернізації процесів формування і використання фінансових ресурсів бюджетних установ досягнута повністю, здобувач цілком оволодів методологією наукової діяльності.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність та дотримання принципів академічної доброчесності

За своїм змістом дисертаційна робота здобувача Дем'янишина Василя Васильовича повністю відповідає Стандарту вищої освіти зі спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» галузі знань 07 «Управління та адміністрування» та напрямкам досліджень відповідно до освітньої програми «Фінанси, банківська справа та страхування».

Дисертаційна робота є завершеною науковою працею і свідчить про наявність особистого внеску здобувача у науковий напрям фінансової теорії і практики.

Розглянувши звіт подібності за результатами перевірки дисертаційної роботи на текстові співпадіння, можна зробити висновок, що дисертаційна робота Дем'янишина Василя Васильовича є результатом самостійних досліджень здобувача і не містить елементів фальсифікації, компіляції, фабрикації, плагіату та запозичень. Використані ідеї, результати і тексти інших авторів мають належні посилання на відповідне джерело.

Мова та стиль викладення результатів

Дисертаційна робота написана українською мовою.

Питання змісту роботи викладені послідовно, доступно і зрозуміло. У роботі використано загальноприйнятую наукову термінологію, що відповідає основним засадам фінансової науки і практики.

Дисертація складається з вступу, трьох розділів, висновків, списку літератури та додатків. Загальний обсяг дисертації 244 сторінки.

У вступі розкрито актуальність теми, зв'язок з науковими програмами, планами, темами, мету, завдання, об'єкт, предмет, методи та інформаційну базу наукового дослідження, наукову новизну отриманих результатів, практичне значення результатів дослідження, особистий внесок здобувача, апробацію матеріалів дослідження, публікації, структуру та обсяг дисертації.

У першому розділі «Теоретико-організаційні домінанти фінансових ресурсів бюджетних установ» розкрито концептуальні підходи до трактування фінансових ресурсів бюджетних установ (с. 15–33). Під цими ресурсами автором запропоновано вважати сукупність грошових фондів бюджетних установ, які формуються і використовуються за допомогою вхідних і вихідних фінансових потоків цих установ, що супроводжують економічні відносини з приводу розподілу і перерозподілу ВВП, відображаються у доходах та видатках бюджетних установ з метою забезпечення надання всім споживачам якісних суспільних послуг. Автор прийшов до висновку, що на відміну від інших ресурсів вони наділені такими ознаками: повна приналежність державі в особі органів державної влади, державного управління і місцевого самоврядування; державно-правове регулювання процесів формування, розподілу і використання;

строго цільове призначення; односторонній рух вартості при формуванні і використанні; мобільність; масштабність (дуже великий обсяг); динамічність; постійне здійснення кругообороту; підконтрольність з боку держави.

З'ясування сутності фінансових ресурсів бюджетних установ дало змогу розкрити теоретико-організаційне забезпечення їхнього формування і використання (с. 33–58). Здобувач розкрив поняття архітекτονіки процесів формування і використання фінансових ресурсів бюджетних установ, яка визначає параметри інституційного середовища та інституційного забезпечення всіх взаємопов'язаних між собою процесів, цілісну систему, що включає доходи і видатки бюджетних установ, управління фінансовими ресурсами бюджетних установ, а також інституційне середовище як сукупність базових, політичних, соціальних, юридичних, економічних правил, котрі визначають допустимі межі поведінки суб'єктів фінансових відносин і створюють базу для формування і використання фінансових ресурсів бюджетних установ. Це дало змогу автору визначити інституційне забезпечення в цій архітектоніці як певну систему формальних і неформальних правил, норм, інститутів, котрі забезпечують формування структури та регулювання поведінки бюджетних установ на стадії розподілу і перерозподілу ВВП, формування і використання фінансових ресурсів бюджетних установ.

Другий розділ «Прагматика і проблематика руху та контролю фінансових ресурсів бюджетних установ у сучасних умовах» починається із дослідження науково-практичних підходів до мобілізації фінансових ресурсів бюджетних установ у контексті формування фінансових ресурсів органів державної влади та місцевого самоврядування (с. 62–93). Автором з'ясовано, що проблеми формування фінансових ресурсів бюджетних установ найперше виникають на стадії складання проєкту бюджету, тобто у процесі бюджетного планування. У процесі дослідження встановлено, що на обсяги фінансових ресурсів бюджетних установ впливає величина ВВП, котра має такі складові як оплата праці найманих працівників, податки на виробництво та імпорту, субсидії на виробництво та імпорту, валовий прибуток, змішаний дохід. Їхня зростаюча

динаміка позитивно вплинула на збільшення величини фінансових ресурсів суспільства та фінансових ресурсів бюджетних установ.

Здобувач прийшов до висновку, що важливим джерелом фінансових ресурсів бюджетних установ є їхні власні надходження, які мають тенденцію до зростання. Особливо різкі позитивні зміни спостерігаються у державному бюджеті. Виявлено низку проблем, які мають місце у мобілізації власних надходжень бюджетних установ. В результаті використання економіко-математичних методів автором запропоновано економіко-математичну модель прогнозування обсягів власних надходжень бюджетних установ з використанням методу лінійної регресії та часових рядів.

У роботі детально проаналізовано напрями використання фінансових ресурсів бюджетних установ на рівні розпорядників бюджетних коштів по державному і місцевих бюджетах за функціональною та економічною класифікацією (с. 94–116). В результаті наукового аналізу автором аргументовано, що на загальнодержавному рівні серед видатків за функціональною класифікацією пріоритетними видатками є видатки на оборону, безпеку та судову владу, а освітня та економічна діяльність фінансується відносно стабільно. Видатки на екологію, культуру, духовний і фізичний розвиток залишаються малопріоритетними, що може мати довгострокові негативні наслідки. З'ясовано також, що на місцевому рівні пріоритетною функцією місцевої влади залишається освіта, а охорона здоров'я та соціальний захист населення втратили свою частку у структурі видатків місцевих бюджетів. На думку здобувача такі зрушення за досліджуваний період свідчать про трансформацію фінансів від соціально-економічної моделі до оборонно-орієнтованої. Видатки за економічною класифікацією характеризуються домінуванням видатків на оплату праці та спеціальні заходи. Капітальні видатки залишаються відносно стабільними, але їхня частка має тенденцію до скорочення.

Другий розділ завершується дослідженням теоретико-практичних засад державного фінансового контролю за формуванням і використанням фінансових ресурсів бюджетних установ як діяльності уповноважених державою органів,

спрямованої на нагляд за дотриманням законності процесу формування, розподілу, використання державних фінансових ресурсів, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ, а також отриманням результатів від їхнього використання (с. 116–138). З'ясовано, що основними цілями такого контролю є: запобігання фінансовим правопорушенням та фінансовим злочинам; виявлення у бюджетних установах фінансових порушень при формуванні, розподілі, використанні їхніх фінансових ресурсів, а також відхилень від встановлених норм, стандартів, фінансових правил; притягнення винних у фінансових порушеннях до різних видів відповідальності; прийняття дієвих мір щодо відшкодування нанесених винними особами збитків, втрат, нестач; пропонування реальних заходів щодо запобігання фінансовим правопорушенням у майбутньому.

У третьому розділі «Стратегічні напрями модернізації формування, використання та контролю фінансових ресурсів бюджетних установ в умовах невизначеності» досліджено трансформацію процесів формування, використання і контролю фінансових ресурсів бюджетних установ в умовах Стратегії реформування системи управління державними фінансами (с. 142–172). При цьому розкрито п'ять стратегічних напрямів реформування системи управління публічними фінансовими ресурсами, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ. Перший напрям – забезпечення дотримання загальної бюджетної дисципліни у середньостроковій перспективі. Другий стратегічний напрям передбачає значне підвищення ефективності розподілу публічних фінансових ресурсів, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ, на рівні формування державної фінансової політики. Третій стратегічний напрям спрямований на забезпечення якісного та ефективного виконання бюджетів усіх рівнів. Четвертий стратегічний напрям передбачає істотне підвищення рівня прозорості й підзвітності у процесі управління публічними фінансами, включаючи фінанси бюджетних установ. П'ятий стратегічний напрям стосується модернізації управління людськими ресурсами у всіх ланках публічних фінансів, включаючи фінанси бюджетних установ. Метою цих напрямів є формування сучасної дієвої системи управління публічними фінансовими ресурсами,

включаючи фінансові ресурси бюджетних установ, для зміцнення фінансової стабільності України, розширення фінансових можливостей держави завдяки підвищенню ефективності мобілізації та використання державних фінансових ресурсів та фінансових ресурсів бюджетних установ зокрема.

Здобувачем сформульовано найважливіші шляхи модернізації процесів формування і використання фінансових ресурсів бюджетних установ, до яких віднесено: зростання обсягів фінансових ресурсів бюджетних установ за рахунок активізації їхньої мобілізації з альтернативних джерел та впровадження у практику спеціалізованого фасиліті-менеджменту, базовим для якого є аутсорсинг; введення експансивної політики збільшення переліку суспільних послуг та категорій споживачів цих послуг у межах співпраці з відповідними територіальними громадами.

У результаті наукового дослідження розкрито шість стратегічних цілей цифровізації системи управління публічними фінансовими ресурсами, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ (с. 172–193), зокрема: консолідація наявних інформаційних ресурсів усіх суб'єктів системи управління публічними фінансовими ресурсами, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ, на рівні Міністерства фінансів України; запровадження електронних послуг для всіх суб'єктів фінансових відносин; забезпечення реалізації першочергових проєктів для належного виконання усіх стратегічних завдань; виключення будь-якого впливу людського чинника на автоматичну обробку усієї наявної інформації стосовно публічних фінансових ресурсів, та фінансовими ресурсами бюджетних установ зокрема; забезпечення збереження та посилення якісного кадрового потенціалу системи управління для підвищення якості й доступності інформаційно-комунікаційних систем, які включені до складу системи управління публічними фінансовими ресурсами, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ; комплексне забезпечення інформаційної безпеки системи управління публічними фінансовими ресурсами. Метою стратегічного розвитку цифровізації системи управління публічними фінансовими ресурсами та фінансовими ресурсами бюджетних установ зокрема є організація та розбудова сучасної, дієвої, ефективної системи управління інформаційними

технологіями з метою забезпечення належної підтримки й подальшого цифрового розвитку прозорості системи управління публічними фінансовими ресурсами, включаючи фінансові ресурси бюджетних установ.

Дисертаційна робота оформлена відповідно до вимог наказу МОН України від 12 січня 2017 р. № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації».

Оприлюднення результатів дисертаційної роботи

Результати наукових досліджень, основні наукові положення, наукові висновки опубліковано у 41 науковій праці загальним обсягом 25,38 д. а. (особисто автору належить 12,73 д. а.), з них 3 статті у колективних монографіях та 9 у наукових фахових виданнях обсягом 7,67 д. а., а також 29 інших апробаційних публікацій, у т. ч. статті у збірниках наукових праць за матеріалами науково-практичних конференцій обсягом 5,06 д. а.

Науковий рівень публікацій здобувача достатньо високий. Опубліковані праці відображають зміст дисертації та результати наукових досліджень. В наукових публікаціях дотримано принципи академічної доброчесності. У всіх наукових публікаціях, опублікованих із співавторами, виділено особистий внесок здобувача.

Таким чином, наукові результати описані в дисертаційній роботі повністю висвітлені у наукових публікаціях здобувача.

Недоліки та зауваження до дисертаційної роботи

У результаті рецензування дисертаційної роботи Дем'янишина Василя Васильовича виникли такі дискусійні питання та зауваження.

1. Дискусійним є твердження автора про те, що основні фонди бюджетних установ відрізняються від основних фондів промислових підприємств, оскільки процес кругообороту одних та інших є різним за формою і змістом (пп. 2.1). На нашу думку, основні фонди бюджетних установ як й основні фонди промислових підприємств беруть однакову участь у процесі виробництва: перші – забезпечують виробництво суспільних послуг, а другі – виробництво

промислової продукції. Тому, ми вважаємо, що ніяких протилежностей між ними немає.

2. У дисертації використовуються терміни «державні фінанси» й «публічні фінанси», «державні фінансові ресурси», «публічні фінансові ресурси» як синоніми (с. 29). Такі підходи є дискусійними, оскільки місцеві фінанси як і державні фінанси прийнято вважати окремими компонентами публічних фінансів. У зв'язку з цим доцільним видається чіткіше розмежувати зазначені поняття або обґрунтувати підстави їх використання як синонімів.

3. У роботі не достатньо переконливо обґрунтовано підходи до використання механізму державно-приватного партнерства у фінансовому забезпеченні суспільних потреб (пп. 3.1). З огляду на високу актуальність цієї проблематики, доцільним було б поглибити аналіз шляхом більш чіткого розкриття механізмів взаємодії бюджетних установ з іншими суб'єктами у процесі функціонування державно-приватного партнерства.

4. Дискусійною та такою, що потребує додаткового економічного обґрунтування є пропозиція щодо запровадження обов'язкового та добровільного освітнього страхування дітей (с. 162). Зазначена пропозиція потребує додаткового дослідження на предмет коротко- та довгострокових наслідків для національної економіки та соціальної сфери, адже вони торкається різноманітних сфер життєдіяльності.

5. Обґрунтовуючи пропозиції щодо зростання обсягів фінансових ресурсів бюджетних установ за рахунок активізації їхньої мобілізації з альтернативних джерел та введення експансивної політики збільшення переліку суспільних послуг та категорій споживачів цих послуг у межах співпраці з відповідними територіальними громадами (с. 201) доцільним видається розширення аналізу шляхом урахування можливих ризиків практичного впровадження запропонованих заходів, зокрема потенційного впливу ефекту витіснення на економічну активність реального сектору.

Вважаю, що висловлені зауваження не є визначальними і не зменшують загальну наукову новизну та практичну значимість результатів та не впливають на позитивну оцінку дисертаційної роботи.

Висновок про дисертаційну роботу

Вважаю, що дисертаційна робота здобувача ступеня доктора філософії Дем'янишина Василя Васильовича на тему «Формування і використання фінансових ресурсів бюджетних установ» виконана на високому науковому рівні, не порушує принципів академічної доброчесності та є закінченим науковим дослідженням, сукупність теоретичних та практичних результатів якого розв'язує наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 07 «Управління та адміністрування». Дисертаційна робота за актуальністю, практичною цінністю та науковою новизною повністю відповідає вимогам чинного законодавства України, що передбачені в пп. 6–9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Здобувач Дем'янишин Василь Васильович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування».

Рецензент:

Професор кафедри фінансів ім. С.І.Юрія
Західноукраїнського національного університету,
доктор економічних наук, доцент

Богдан МАЛИНЯК

